

מאהל
לרצנו

וסימנהון
ד חס בליש וסימנהון

ויצא מאהל לאה ויקרא אל משה וידבר יי אליו ואמרה מאהל אל אהל יתוך ויסחך מאהל
וברצנס עקרושור לרצנו לפע יי ראיתי אתה אהל מנוח ויעשה כרצנו המליך וכל לרצנכם דכותי

מלא את המשכן ובה עלות
הענן מעל המשכן יסעו בני
ישראל בכל מסעיהם ואסלא
עלה הענן ולא יסעו עד יום
היעלתו כי ענן יהוה על המשכן
וזמס ואשתה יהוה לילה בו לעיני
כל בית ישראל בכל מסעיהם

אל משה וידבר יהוה אליו מ
מאהל מועד לאמר דבר אל
בני ישראל ואמרת אלם ארם
כי יקריב מכם קרבן ליהוה מן
הבהמה מן הבקר ומן הצאן
תקריבו את קרבנכם אם עלה
קרבנו מן הבקר וזבתים ז
יקריבו אל פתח אהל מועד
יקריבו אתו לרצנו לפע יהוה
וסמך ידו על ראשה על הונרצה
לולכפר עליו וישחט את בן
הבקר לפע יהוה והקריבו בני
אהרן הכהנים את הדרם וזרלון

את הדרם על המזבח סביב אשר
פתח אהל מועד והפשיט את
העלה ונתתה אתה לתחיה ונתנו
בני אהרן הכהן אשר על המזבח
וערכו עינים על האש וערכו
בני אהרן הכהנים את הנחתים
את הראש ואת הפרר על העצים
אשר על האש אשר על המזבח
וקרבו וברעיו ירחיבמים והקטיר
הכהן את הכל המזבחה עלה
אשה ריח ניחוח ליהוה

ואסמך הניצן
קרבנו מן הכשבים או מן העוים
לעלה זבתים יקריבו וישחט
אתו על ירך המזבח צפנה לפע
יהוה וזרל קובל אהרן הכהנים
את רמו על המזבח סביב ונתח
אתו לתחיו ואת ראשו ואת
פרו ויערף חסות אתם על
העצים אשר על האש אשר
על המזבח והקריבו והברעים
ירחיבמים והקריבו חסות את
הכל והקטיר המזבחה עלה
הוא אשה ריח ניחוח ליהוה

ואסמך העוף על הקרבנו ליהוה

בהעלות

ד
ר
סב
בס

ד
חס
בליש

ד
ג
כ
ג
בטע
עונה

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לס
לס

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לס
לס

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לס
לס

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לס
לס

כל ספר ויקרא אשה ריח ניחוח בתבירא בלב מאריכו וסימנהון וקרבו וברעיו ירחיבמים והקריבתם על הלחם שבעת כבשים תמימים
וכל ספר וידבר דכו במארו בלב בתבירא וסימנהון את דמס תורק על המזבח ואת חלבם תקטיר ואת הכבש השע תעשה בין העובדים
ירחיב ה' ו' וסימנהון וקרבו וברעיו והקריב והכרעים ואם לא יכבס דין קמצ' והיה לפנות ערב ירחיבמים פעמי' ירחיבם הרשע

והקריבו
מעלת

ג ומל
ד חם

וסימניהן
וסימניהן

והקריבו הכהן אל המזבח ואם ערבטו והקריבו לפני יי' והקריבו לפני יי' וכפר עליה וטהרה *
בראשן בארבעה שכנות ימים תאכל מעלת דקדש לילולתם מעלת תל דפסו דוח הדבר ובית קרבן קרבן

מנחה
קרב
דפסו *

והקריבמן התרים אומן בנהינה
את קרבנו והקריבו הכהן אל
המזבח ומלקא תראשו והקטיד
המזבחה ונמצה רמו על קיר
המזבח והסיד את מדא
בנצחה והשליך אתה אצל
המזבח קרמה אל מקום הרשו
ושפע אתו בכנפו לא יכריח
והקטיד אתו הכהן המזבחה
על העצים אשר על האש עלה
הוא אשה ריח ניחח ליהוה
והקטיד המזבחה אשה ריח
ניחח ליהוה ותנוותרת מן
המנחה לאהרן ולבניו קריש
קריש סמאשי יהוה כר
המנחה אשת קריש ליהוה
לא תעשה חמץ פיפל שאר
וכל רבש לא תקטידו ממנו
אשה ליהוה קרבן אשית
תקריבו אתם ליהוה ואל
המזבח לא יעלו לריח ניחח
וכל קרבן מנחתך במלח
תמלחול לא תשבת מלח
ברית אלהיך מעל מנחתך
על כל קרבןך תקריב מלח
ואם תקריב
מנחת בכורים ליהוה אכב

י
ז
ו
ה
ד
ג
ב
א
י
ז
ו
ה
ד
ג
ב
א
י
ז
ו
ה
ד
ג
ב
א

ואם מנחה על המזבח
קרבןך סלת בלילה בשמן ז
מצה תהיה פתות אתה פתם
ויצקת עליה שמן מנחה הוא
ואם מנחת מרחשת
קרבןך סלת בשמן תעשה
והבאת את המנחה אשר יעשה
מאלה ליהוה והקריבה אל
הכהן והעשה אל המזבח והרים
הכהן מן המנחה את אפרתה
והקטיד המזבחה אשה ריח
ניחח ליהוה ותנוותרת מן
המנחה לאהרן ולבניו קריש
קריש סמאשי יהוה כר
המנחה אשת קריש ליהוה
לא תעשה חמץ פיפל שאר
וכל רבש לא תקטידו ממנו
אשה ליהוה קרבן אשית
תקריבו אתם ליהוה ואל
המזבח לא יעלו לריח ניחח
וכל קרבן מנחתך במלח
תמלחול לא תשבת מלח
ברית אלהיך מעל מנחתך
על כל קרבןך תקריב מלח
ואם תקריב
מנחת בכורים ליהוה אכב

י
ז
ו
ה
ד
ג
ב
א
י
ז
ו
ה
ד
ג
ב
א
י
ז
ו
ה
ד
ג
ב
א

הקרב וסימניהן חם בליל וסימניהן חם בליל וסימניהן חם בליל
את קרבנו תקריבו אל יי' ושמינו יקריבו את מלך העוה עליה אשר יקריבו הנשיא ליי' קרבן גוברין כשר אין בארין קרבן ואמרין והקריבו להנכת
בכורים וסימניהן חם בליל וסימניהן חם בליל וסימניהן חם בליל
ואם תקריב מנחת בכורים ליי' ממושב כעס תביא ילחם תנומה וכווס הבכורים בהקריבכם מנחה

כהנה ^{וסימנח} ויעשה מאחת מהנה כל היוצא מהנה יטור וישרון כחצי הטאתך לא יטוא והלשכות היעילות קצרות כי זכילו אתיקים מהנה אחת מהנה לא נעדרה אשה רעויה אחת מהנה לא נשברה בחי לך אחת מהנה ואישה לך ודברי הימים

לדתכם בכל מושבתכם כל
חלב כל דם לא תאכלו
וידבר יהוה אל משה לאמר ידבר
אל בני ישראל לאמר נפשכי ז
הטוא בשנה מכל מצות יהוה
אשר לא תעשינה ועשה מאחת
מהנה אם הכהן המשיח יחטא
לאשמת העם והקריב על חטאתו
אשר חטא פרזן בקר תמיס לחוה
לחטאת והביא את הפר אלתה
אהל מועד לפני יהוה וסמך את
ידו על ראש הפר ושחט את הפר
לפני יהוה ולקח הכהן המשיח
מדם הפר והביאו אל האהל
מועד וטבל הכהן את איצבעו
בדם והזהמן הדם שבע פעמים
לפני יהוה את פני פרכת הקרש
ונתן הכהן מן הדם על קרנותר
מוצח קטרת הסמים לפני יהוה
אשר באהל מועד ואת כל דם
הפר ישפך אל סוד מוצח העלה
אשר פתח אהל מועד ואת כל
חלב פה החטאת ירס ממנו ו
את החלב המכסה על הקרב
ואת כל החלב אשר על הקרב
ואת שתי חבלי תואת החלב

7

י
ו
ב
מ
ד
פ
ח
ט
י
כ
ל
מ
נ
ס
ע
פ
צ
ק
ר
ש
ת
י
כ
ל
מ
נ
ס
ע
פ
צ
ק
ר
ש
ת

אשר עליהן אשר על הכסלים
ואת הידות על הכבוד על הכליות
יסירנה באשר יורס מישור ובה
השלמים והקטרת הכהן על
מוצח העלה ואת עוד הפר ואת
כלבשו על ראשו ועל כרעיו
וקרבו ופרשו יהוציא את כל דפו
אל מחוץ למחנה אל מקום טהור
אל שפך הדשו וישחט אתו על
עצים באיש על שפך הדשו וישחט
ואם כל ערת ישראל ישנו ונעלם
דבר מעיני הקהל עשו אהרת
מכל מצות יהוה אשר לא
תעשינה ואישמו ונורעה החטאת
אשר חטאו עליהוה קריבו ז
הקהל פרזן בקר לחטאת ז
והביאו אתו לפני אהל מועד
וסמכו וקבע הערה את ידיהם על
ראש הפר לפני יהוה ושחט את
הפר לפני יהוה והביא הכהן
המשיח מדם הפר אל האהל
מועד וטבל הכהן איצבעו מן
הדם והזה שבע פעמים לפני
יהוה את פני הפרכת ומן הדם
יתן על קרנותר המוצח אשר

י
ו
ב
מ
ד
פ
ח
ט
י
כ
ל
מ
נ
ס
ע
פ
צ
ק
ר
ש
ת
י
כ
ל
מ
נ
ס
ע
פ
צ
ק
ר
ש
ת

כל חלב וכל דם לא תאכלו וכל דם לא תאכלו בכל מושבתכם ויעוה המילך אחו' ב בפסוק א
ונתן הכהן מן הדם וישחט ויקח משה את הדם קדם ייקריבו בע אהרן את הדם ויצא אל המוצח
אם הכהן המשיח יחטא וילקח הכהן המשיח והביא הכהן המשיח והקרב המשיח תחתו מבעני

נפש כותמל מעל וחטאה נפש כותמל וכעלה מעל בל נפש אשר תגנובו וטמאה עד
ושלם אתו בראשו וחמשותף ושלם את הכזיב ושלם נתיצדקדך ביהודה וא בניאים וא בכתובים
וסימנהון ור' פסק בספ וסימנהון

לוי איש שהוא איש אשכנזי

ודבר יהוה אל משה לאמר
נפש כיתחטא ומעלה מעל
ביהוה וכחשיב עמיתו בפקרון
אובת שומתו או בנזל או עשק
את עמיתו או מצא אברה וכחש
בה ונשב על שקד על אחת
מכל אשר יעשה הארס לחטא
בהנה והיה כיתחטא ואיש
והשיב את הנזל אשר נזל
או את העשק אשר עשק או
את הפקרון אשר הפקד ארנו
או את האברה אשר מצא או
מכל אשר ישב עליו לשקד
ושלם אתו בראשו וחמשותף
יסף עליו לאשר הוא לו יתנו
בזוס אישמתו ואת אישמו יביא
ליהוה איל תמיסמן הצאן ז
בערבך לאישם אל הכהן ונפר
עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו
על אחת מכל אשר יעשה
לאשמה בה

ודבר יהוה אל משה לאמר
צו את אהרן ואת בניו לאמר
זאת תורת העלה הוא העלה

על מוקדה על המזבח
הלילה עד הבקר ואש המזבח
תוקד בו ולבש הכהן מרו בר
ומכנסים לבש על בשרו והיו
את הרשן אשר תאכל האש
את העלה על המזבח ושמן אצל
המזבח ופשט את בניו ולבש
בגדים אחרים והיו ציא את הרשן
אל מחוץ למחנה אל מקום
טהור והאש על המזבח תוקד
בולאת הכהן ובער עליה הכהן
עצים בכקר בכקר ועקר עליה
העלה והקטיר עליה סלם
השלמים אשתמיד תוקד
על המזבח לאתכבה

וזאת תורת המנחה
הקרב אתה בנע אהרן לפני יהוה
אל פנע המזבח והדים ממנו
בקמצו מסלת המנחה חומע
ומשמנה ואת כל הלבנר
אשר על המנחה והקטיר ז
המזבח ריחניחה אופרנה
ליהוה והנותרת ממנה אכלו
אהרן ובניו מצות תאכל במקום
קר שבה ער אהל מועד יאכלו
לא תאפה חמץ חלקס נתרת

ל
מס
זע
כתי
ויצא
הנזל
ל
שכח
ל
זכר
דסמי
ל
זכר
ספ
זכר
דסמי
ל
ממנה
זכר
ממנו
ל
הקטיר
המזבח
ל
זכר
ממנו
ל
זכר
ממנו
ל
זכר
ממנו

ל
מס
זע
כתי
ויצא
הנזל
ל
שכח
ל
זכר
דסמי
ל
זכר
ספ
זכר
דסמי
ל
ממנה
זכר
ממנו
ל
הקטיר
המזבח
ל
זכר
ממנו
ל
זכר
ממנו

קדש וסימנהון ובשלת את כשרו וקדש כי את לחם אלהיו הוא מקדש קדש דפס והיתה לאהרן ולבנו ואכלו כל ימי נזרו קדש הוא לי כל ימי נזרו ולתת עליון על כל הגוים לשכות הצפון ויאמר נחמיה הוא התרשתא והלויים מחשבים

והנה

כל אשר יגע בכשרה יקדש ולקח הכהן כדרכה באצבעו וכל חטאת אשר יזכר מדמה ולקח אל עור הכהן וכו' ואת תורת החטאת במקום וינוצק בקדש בני ישראל כל כהן וכו' את בני ישראל אמור להם

דרכה וס' מעהון וס' מעהון וס' מעהון וס' מעהון

אשר יגע בכשרה יקדש ואלו
יה מדמה על הבגד אשר זה
עליה תכנס במקום קדש וכל
הרש אשר תכלו יושבו
ואסבכל יגה שת בשלה ומרן
ושטף במים כל זכר פכהנים
יאל אתה קדש קדשים הוא
וכל חטאת אשר יזכר מדמה
אל אהל מועד לכפר בקדש
לא תאכל באשת שרה

ו
ב
ה

ד
ה

ו

ז
ח

ט

י
יא
יב
יג
יד

טו
טז
יז
יח
יט

אתה מאשי קדש קדשים הוא
כחטאת וכאשם כל זכר פכני
אחרן יאכלנה חק עולם לדתתנו
מאשי יהוה כל אשר יגע בהם
יקדש

וידבר יהוה אל משה לאמר
זה קרבן אהרן ובניו אשר ז
יקריבו ליהוה ביום המישח
אתו עשירת האפה סלת מנחה
תמיד מחצית הפקר ומחציתה
בערב על מחבת בשמן תעשה
מרבבה תביאנה תפיני מנחת
פתים תקריב ריחנה חל יהוה
והכהן המשיח תחתיו מבניו
יעשה אתה חק עולם ליהוה
כליל תקטר וכל מנחת כהן
כליל תהיה לא תאכל

ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט

וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל אהרן ובניו לאמר
ואת תורת החטאת במקום
אשר תשחט העלה תשחט
חטאת לפני יהוה קדש ז
קדשים הוא חכהן המחטא
אתה יאכלנה במקום קדש
תאכל כהצר אהל מועד כל

ט
ו
ז
ח

וזאת תורת האשם קדש קדשים
הוא במקום אשר ישחטו את
העלה ישחטו את האשם ואת
דמו יזרק על המזבח סביב ואת
כל חלבו יקריב ממנו את האלו
ואת החלב המכסה את הקרב
ואת שנת הכלית ואת החלב
אשר עלהן אשר על הכסלים
ואת היתרת על הבגד על הכלית
יסורנה והקטיר אתם הכהן
המזבחה אישה ליהוה אשם
הוא כל זכר פכהנים יאכלנו
במקום קדש יאכל קדש ז
קדשים הוא כחטאת כאשם
תורה אחת להם הכהן אשר

והנותרת מנחה יאכלו אהרן ובניו וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל הכהן המחטא אתה יאכלנה
וכחטאת אשר יזכר מדמה להכדיל בין הטבא ובין הטהור ואחריו באשת אכל הנה יז יר שנה גם כספם גם זהבם לכן חבו לנאם יז ליום קומי לעני
ואם לא תשיגו לישני תרים או לשעבני יגה זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום המישח אתו

וסימעון וסימעון וסימעון וסימעון

בעשה וסימנהון וכל נעשה במרחשת אם אסור יאסרנו ושנים יעשר ארזים וחבריה כולא נעשה כפסח הורה
כי אם בשמנה עשרה ישנה ולא נעשה פסח כמיהו כי בשמנה עשרה ישנה תרוהון דרבני הימים וכל מגילות דכו בבב תרויהוב אחות לנו הטנה *

98

ביום השלישי באיש ישרף ואם
האכל יאכל מבשר זבח שלמיו
ביום השלישי לא ירעה המקריב
אתו לא יחשב לו פגול יהיה
והנפש האכלת ממנו עונה תשא
והבשר אשר ינעז בכל טמא
לא יאכל באיש ישרף והבשר
כל טהור יאכל בשר והנפש
אשר תאכל בשר מזבח השלמים
אשר ליהוה וטמאתו עליו
ונכרתה הנפש ההוא מעמיה
ונפש כיתנו בכל טמא בטמאת
אדם או בהמה טמאה או בכל
שקץ טמא ואכל מבשר זבח
השלמים אשר ליהוה ונכרתה
הנפש ההוא מעמיה וירבר
יהוה אל משה לאמר דבר אל
בני ישראל לאמר כל חלב שזו
וכשבו יעו לא תאכלו וחלב
נבלה וחלב טרפה יעשה לכל
מלאכה ואכל לא תאכלו
כי כל אכל חלב מן הבהמה
אשר יקריב ממנה אישה ליהוה
ונכרתה הנפש האכלת מעמיה
וכל דם לא תאכלו בכל מזבחתנו
לעוה ולפתמה כל נפש אשר

ויעשה
המקריב
דב
ויחלתם
אתה
ד
מסו
מ
מספ
ז
תביאנה
ה
קפ
ז
בקר
ל
פח
י
ז

וכפרו לו יהיה והכהן המקריב
את עלת אש עור העלה אשר
הקריב לכהן לו יהיה וכל מנחה
אשר תאפה בתנור וכל נעשה
במרחשת ועל מחבת לכהן
המקריב אתה לו תהיה וכל
מנחה כלולת חבשמן וחריבה
לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו
וזאת תורת זבח השלמים אשר
יקריב ליהוה אם על תורה
יקריבנו והקריב על זבח התנוה
חלות מצות כלולת חבשמן
ורקיקי מצות משחיס חבשמן
וסלת מרבכת חלות כלולת
חבשמן על חלות לחס חמץ
יקריב קרבנו על זבח תורת
שלמיו והקריב ממנו אחד
מכל קרבן תרומה ליהוה לכהן
הזרק את דם השלמים לו יהיה
ובשר זבח תורת שלמיו ביום
קרבנו יאכל לא יעח ממנו ער
בקר ואסנף או נדבה זבח
קרבנו ביום הקריבנו את זבחנו
יאכל וממחרת והנותד ממנו
יאכל והנותד מבשר הזבח

ה
בקר
ד
מסו
מ
מספ
ז
תביאנה
ה
קפ
ז
בקר
ל
פח
י
ז

ומחרת
והבשר
ולבהמה
ואם נדר או נדבה זבח קרבנו ביום ובחכס יאכל וממחרת יושב אוריה ביום שלגם ביום ההוא וממחרת
והבשר אשר ינעז בכל טמא לא יאכל ב בפסוקא ידם זבחיך ישפך על מזבח יי אלהיך והבשר
וכל דם לא תאכלו בכל מושבתכם ולא היהמים למחנה ולבהמה היו יעביהם לחיה ולבהמה *

וילבשם וישחוט

ז וחס ז קא ובעני

וסימנהן וסימנהן

וישחוט וילבשם וישחוט וילבשם וילבשם וילבשם וילבשם וילבשם וילבשם וילבשם וילבשם

החשן ויתן אל החשן את האורים
 ואת התמים וישם את המצנפת
 על ראשו וישם על המצנפת
 אל מל פניו את ציץ הזהב נזר
 הקדש כאשר צוה יהוה את
 משה ויקח משה את שמן
 המישחה וישח את המישכן
 ואת כל אשר בו ויקדש אתם
 וזמננו על המזבח שבע פעמים
 ומישחה את המזבח ואת כל כליו
 ואת הכבד ואת פנו לקדשם
 ויצק מן שמן המישחה על ראש
 אהרן ומישחה אתו לקדשו
 ויקרב משה את בני אהרן וז
 וילבשם כתנות ויחנר אתם
 אבנט ויחבש להם מבעיות
 כאשר צוה יהוה את משה
 ויבש את פר החטאת ויסמך
 אהרן ובעני את ידיהם על ראש
 פר החטאת וישחט ויקר
 משה את הדם ויתן על קרנות
 המזבח סביב כפי אבניו ויחטא
 את המזבח ואת הדם יצק אל
 יסוד המזבח ויקדשו לכו
 עליו ויקח את כל החלב אשר
 על הקרב ואת יתר הכבד

ק בונכיק את

ז דג

ז חס

ז ט

ז י

ז יא

ואת שתי הבליה ואת חלבן
 ויקטר משה המזבחה ואת חפ
 ואת עדו ואת כבשדו ואת פרו
 שדף באש מחוץ למחנה כאשר
 צוה יהוה את משה ויקרב את
 איל העולה ויסמכו אהרן ובעני
 את ידיהם על ראש האיל וישחט
 ויזרק משה את הדם על המזבח
 סביב ואת האילנתה לנתחיו
 ויקטר משה את הראש ואת
 הנתחים ואת הפרר ואת הקרב
 ואת הכרעים ויהי צבאים ויקטר
 משה את כל האיל המזבחה
 עלה הוא לדוח נחח אשר
 הוא ליהוה כאשר צוה יהוה
 את משה ויקרב את האיל
 השני איל המל אסו סמכו
 אהרן ובעני את ידיהם על ראש
 האיל וישחט ויקח משה מרמו
 ותן על תנוך אוזן אהרן הימנית
 ועל בהן ידו הימנית ועל בהן
 רגלו הימנית ויקרב את בני
 אהרן ויתן משה מן הדם על
 תנוך אוזנס הימנית ועל בהן יד
 הימנית ועל בהן רגל הימנית
 ויזרק משה את הדם על המזבח

ז נבעני

ז וישחוט

ז דג

ז קמ

ז דבוס

ז השמיני

ז פת

ז יא

ז יב

ז יג

ז יד

ז טו

ז טז

ז טז

ז כ

ז כא

ז כב

ז כג

ז כד

ז כה

ז כו

ז כז

ז כח

ואת האיל האחר תקח ואת האיל התנה וישחט את השור ואת האיל נתח ואת האיל יעשה זכב שלמים
 ולקחת אתם מים ואת הקרב ואת הכרעים ואת הקרב אתם ויקח משה ויזרק אתם ויקרבתם ויפסח וכל רסניו יצק רבו
 ויתכמהו ויאמר אליו וימאן ויאמר וישחט ויקח משה ויזכור צדדים ויאמר ים מעין ואמר לה איל

וסימנהן וסימנהן וסימנהן

ז 4 ב נקן מרעידן

ואת האיל אשה כבעני

ועתה יהושע צויתני אע צוית למקד שו אנ דו נשו שמים וכי זכאס צויתני
ועש בכקר כאשר צויתני זנבאתי כאשר צויתני כאשר צויתני

בשלו את הכשר הו לא הזבא את רמיה
ופתח את המועד ואכלתם אתה

הלחם אשר בכל המלאים כאשר
צוית לאמר אהרן וכנו יאכלה
והנותר בבשר ובלחם באיש
תשרפו ומפתח אהל מועד לא
תצאו שבעת ימים עד זום מלאת
מימלאיכם שבעת ימים מלא
את ידכם כאשר עשה בזום הזה
צוה יהוה לעשה לכפר עליכם
ופתח אהל מועד תשבו זום
ולילה שבעת ימים ושמרתם
את משמרת יהוה ולא תמותו
כיכן צויתני ויעש אהרן וכנו את
כל הדברים אשר צוה יהוה בד
משה ^{זו וסימ מלכו} ויהי
ביום השמיני קרא משה לאהרן
ולבנו ולוקני ישראל ויאמר
אל אהרן קח לך ענל בקבוק
לחטאת ואיל לעלה תמימים
והקרבלפני יהוה ואלבני ישוא
הדבר לאמר קחו שיעיר עזים
לחטאת וענל וככש בני שנה
תמימים לעלה וישור ואיל
לשלמים לזבח לפני יהוה ומחה
בלולה בשמן ביהיום יהוה נראה
אליכם ויקחו את אשר צוה
משה אלפני אהל מועד ויקרב

סביב ויקח את החלב ואת האלו
ואת כל החלב אשר על הקרב
ואת חרת הכבד ואת שתי הכלית
ואת חלבהן ואת שוקהימין ז
ומסל המצות אשר לפני יהוה
לקח חלת מצה אחת וחלת
לחם שמן אחת ודקיק אחד
וישם על החלבים ועל שוק
הימין ויתא אתהבל על כפי
אהרן ועל כפי בנו וינהאתם ז
תנופה לפני יהוה ויקח משר
אתם מעל כפיהם ויקטר
המזבחה על העלה מלאים הם
לדחניתה אשה הוא ליהוה
ויקח משה את החזה וינפדו
תנופה לפני יהוה מאיל המלאים
למשה היה למנה כאשר צוה
יהוה את משה ויקח משר
משמן המשחה ומן הדבש אשר
על המזבח ויז על אהרן על
בדיו ועל בניו ועל בגדי בניו
אתו ויקדש את אהרן את בניו
ואת בניו ואת בגדי בניו אתו ז
ויאמר משה אל אהרן ואל בניו
בשלו את הבשר פתח אהל
מועד ושם תאכלו אתו ואת

4
1
4
7
10
13
16
19
22
25
28
31
34
37
40
43
46
49
52
55
58
61
64
67
70
73
76
79
82
85
88
91
94
97
100
103
106
109
112
115
118
121
124
127
130
133
136
139
142
145
148
151
154
157
160
163
166
169
172
175
178
181
184
187
190
193
196
199
202
205
208
211
214
217
220
223
226
229
232
235
238
241
244
247
250
253
256
259
262
265
268
271
274
277
280
283
286
289
292
295
298
301
304
307
310
313
316
319
322
325
328
331
334
337
340
343
346
349
352
355
358
361
364
367
370
373
376
379
382
385
388
391
394
397
400
403
406
409
412
415
418
421
424
427
430
433
436
439
442
445
448
451
454
457
460
463
466
469
472
475
478
481
484
487
490
493
496
499
502
505
508
511
514
517
520
523
526
529
532
535
538
541
544
547
550
553
556
559
562
565
568
571
574
577
580
583
586
589
592
595
598
601
604
607
610
613
616
619
622
625
628
631
634
637
640
643
646
649
652
655
658
661
664
667
670
673
676
679
682
685
688
691
694
697
700
703
706
709
712
715
718
721
724
727
730
733
736
739
742
745
748
751
754
757
760
763
766
769
772
775
778
781
784
787
790
793
796
799
802
805
808
811
814
817
820
823
826
829
832
835
838
841
844
847
850
853
856
859
862
865
868
871
874
877
880
883
886
889
892
895
898
901
904
907
910
913
916
919
922
925
928
931
934
937
940
943
946
949
952
955
958
961
964
967
970
973
976
979
982
985
988
991
994
997
1000

ואשר ימלא את ידו אשר ימלא את ידו ימלא את ידו בכקר
ויאמר משה אל בניו ואל בני בניו ואל בני בני בניו ואל בני בני בני בניו
ויאמר משה אל בניו ואל בני בניו ואל בני בני בני בניו ואל בני בני בני בני בניו

מנחה וסימנחון ה' חן לא הובא אתרומה אל הקדש פעמיה וארו אל הבית פעמיה מקל עינת מקעש ומטורי יציעים ויקראת השערים ויעורבות המלך פעמיה כל כנורה בת מלך פעמיה ויבאו פעמיה אל חזקיהו המלך וכו' הנותרים חם יד עלתם וחס

בני אהרן הנותרם לאמר ז
מדוע לא אכלתם את החטאת
במקום הקדש כי קדשיו
הוא ואתה נתן לכם לישאתה את
עון העדה לכפר עליהם לפני
יהוה הן לא הובא אתרומה אל
הקדש פעמיה אכול תאכלו
אתה כקדש כבאשר צויתני וידנו
אהרן אל משה הן היום הקריבו
את חטאתם ואת עלתם לפני
יהוה ותקראנה אתי כאלה וא
ואכלתי חטאת היום הייטב
בעיני יהוה וישמע משה וייטב
בעיניו

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
לאמר אלהים דברו אל בני יע
ישראל לאמר זאת החיה אשר
תאכלו מכל הבהמה אשר על
הארץ וכל מפרסת פרסה ויע
ושסעת שסע פרסת מעלת
נרה בבהמה אתה תאכלו אך
אתה לא תאכלו ממעל הנזה
וממפרסי הפרסה את הנמל
כי מעלה נרה הוא ופרסה איננו
מפרסי טמא הוא לכם ואת
השפן כי מעל הנרה הוא ופרסה

לא יפריס טמא הוא לכם ואת
הארנבת כי מעלת נרה הוא
ופרסה לא הפרסה טמאה הוא
לכם ואת החזיר כי מפרסי פרסה
הוא ושסע שסע פרסה והוא
נרה לא ינר טמא הוא לכם ז
מכשרם לא תאכלו ובגבלתם
לא תנעו טמאים הם לכם
אתה תאכלו
אשר במים כל אשר לו סנפיר
וקשקשת במים בימי סובנחלים
אתם תאכלו וכל אשר אין לו
סנפיר וקשקשת בימי סובנחלים
מכל שרץ המים ומכל נפש
החיה אשר במים שקץ הם לכם
ושקץ יהיו לכם מבשרם לא
תאכלו ואת נבלתם תשקצו וכל
אשר אין לו סנפיר וקשקשת
במים שקץ הוא לכם ואת אלה
תשקצו מן העוף לא יאכל
שקץ הם את הנשר ואת הפרס
ואת העונה ואת הדאה ואת
האיה למינה את כל ערב למינו
ואתבת היענה ואת התרומס
ואת השחה ואת הנץ למינהו
ואת הכוס ואת השלך ואת

ל

ה

ה

ל

ה

ה

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ותקראנה אתי כאלה ותקראן לעם לובחי אלהיהו דיון הם ותקראנה לו השכנות שם ב בפסו
וטל או את המים בימים אתה תאכלו מכל אשר במים וכל אשר אין לו ואתה נתנם בימים
כל אשר הפני יל יעשה בשמים ובאין וכו' וסימנחון וסימנחון וסימנחון וסימנחון וסימנחון וסימנחון

והנשא את נפשות יכנס בגדיו והנשא את נבלתה יכנס בגדיו והנשיא אותם יכנס בגדיו בתל כל
והעף ירב בארץ והעף אכל אתם מן הסל מעל ראשי זאת תורת הבהמה והעף וכל נפש החיה

והנשא ודעף
ג ב ח ט ז
וסימנחון וסימנחון

בגמלתה יטמא עדה ערב והאכל מגמלתה
יכנס בגדיו ויטמא עדה ערב והנשא
אותגבלתה יכנס בגדיו ויטמא ער
הערב וכל השרץ השרץ על
הארץ שקיז הוא לא יאכל
כל הולך על נחון וכל הולך
על ארבע ער כל מרבה רגלים
לכל השרץ השרץ על הארץ
לא תאכלום כי שקיז הם אל
תשקצו את נפשותיכם בכל
השרץ השרץ ולא תטמאו בהם
ונטמתם כי אני יהוה אלהיכם
והתקדשתם והייתם קדושים
ביקרוש אני ולא תטמאו את
נפשותיכם בכל השרץ הרמש
על הארץ כי אני יהוה המעלה
אתכם מארץ מצרים להיור
לכם לארץ הזאת והייתם קדושים
ביקרוש אני ואת תורת הבהמה
והעוף וכל נפש החיה הרמשת
במים ולכל נפש השרצת על
הארץ להבדיל בין הטמא
ובין הטהור ובין הטהור הנאכלת
ובין החיה אשר לא תאכל

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י
יא
יב
יג
יד
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

דבר אל בני ישראל לאמר אשה
כי תזריע וילדה זכר וטמא
שבעת ימים כימי נדת רותה
תטמא ובימים השמיני ימול בשו
ערלתו וישלשים יום ושלשת
ימים תישב בדמי טהרה בכל
קדש לא תגעו אלה המקדש לא
תבא ערמלא את מי טהרה ואם
נקבה תלד וטמאה שבע ימים
כנדתה וישלשים יום ויששת ימים
תישב על דמי טהרה ובמלאת
ימי טהרה לבן או לבת תבש
בבשבו שנתו לעלה ובין יונה או
תר לחטאת אל פתח אהל
מועד אל הכהן והקריבו לפני
יהוה וכפר עליה וטהרה ממקד
רמיה ואת תורת הילדת לזכר
או לנקבה ואם לא תמצא ירה
דישה ולקחה שנת תרים או
שנעבני יונה אחר לעלה ואחר
לחטאת וכפר עליה הכהן
וטהרה

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
לאמר אדם כי יהיה בעורבשו
שאת או ספחת או כהרת והיה
בעורבשו לנגע צרעת והוא

פרש

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

דמיה ג וסימנחון וטהרה ממקד רמיה והוא נלטה
את מקור דמיה ובלטה הארץ את דמיה ו סימנחון
א חס ז מל וסימנחון וטהרה ממקד רמיה יט ממקד ישראל

טהר ה חס וסימנחון להבדיל בין הטמא ובין
הטהור להורת כיוס הטמא וביום הטהור והבדלתם בין
הבהמה ושבת אותם שתם מערכות והזה הטהור על הטמא

ויהי דשחין וכן ימות מן הבמה את אביה היא מהלל שבת שבתון היא לאחר מותה היא תראה את יביתו והיא נטמאה דושכב והיא לא נטמאה דייביר

הכהן ותנה אין בה שער לבן
ושפלה אינה מן העור והיא
כהה והסניד הכהן שבעת ימים
ואם פשה תפשה בעור וטמא
הכהן אתו נגע הוא ואם תחתה
תעמר הכהרת לא פשה צרבת
השחין הוא וטהרו הכהן
אובשר כיהיה
בערו מכות אשו והיתה מחית
המכה כהרת לבנה אדמדמת
או לבנה וראה ארה הכהן והנה
נהפך שער לבן בכהרת ומראה
עמק מן העור צרעת הוא כמכה
פרחה וטמא אתו הכהן נגע
צרעת הוא ואם יראה הכהן
והנה אין בכהרת שער לבן
וישפלה אינה מן העור והוא
כהה והסניד הכהן שבעת ימים
וראה הכהן ביום השביעי אם
פשה תפשה בעור וטמא הכהן
אתו נגע צרעת הוא ואם תחתה
תעמר הכהרת לא פשה בעור
והוא כהה שאת המכה הוא
וטהרו הכהן כי צרבת המכה
הוא
ואישאו אשה כיהיה כו נגע

כ
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

בראש או בזקן וראה הכהן
את הנגע והנה מראהו עמק
מן העור וכו' שער זה ברקוני
וטמא אתו הכהן נתק הוא צרעת
הראש או הזקן הוא וכי יראה
הכהן את נגע הנתק והנה אין
מראהו עמק מן העור ושער
שחר אין בו והסניד הפה את
נגע הנתק שבעת ימים וראה
הכהן את הנגע ביום השביעי
והנה לא פשה הנתק ולא היה
בו שער זה כו מראה הנתק
אין עמק מן העור והתלדד
ואת הנתק לא יצלה והסניד
הכהן את הנתק שבעת ימים
שנית וראה הכהן את הנתק
ביום השביעי והנה לא פשה
הנתק בעור ומראהו איננו עמק
מן העור וטהר אתו הכהן
וכבס בגדיו וטהרו ואם פשה
יפשה הנתק בעור אחר ט
טהרתו וראה הכהן והנה
פשה הנתק בעור לא יבקר
הכהן לשער זה כטמא הוא
ואם בעינו עמר הנתק ושער
שחר צמח בו נרפא הנתק טהור

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

103

ו' פסו אין אין כמיע' פסו וסימנהו ויקם פריעה לילה וכו' וראה הכהן ויאמר הכהן חרב גלית ולבנון אין דיבער וירא כיון איש הנה קול
שוערת עמי' הבנס אין לישראל וכי תגשון עיר לובח' אמר נבל בלבו וזה בריה הכל סרי יהרו נאליהו כלום סג יהרו נאליהו עשה גדולות עיר אין חקר
תנו רספ' ידעתי כי כל אשר יעשה האלהים עיר פרוצה אין חומה י' הזקן ג' וסי' צרעת הראש וגם את הזקן תספה יורד על הזקן זקן אהרן

לכנת וראשו	ד ב מ ל ו כ ח ס 4	ויסמנהון ויסמנהון	ויפעל בהן פעלות לכנות בהרת לכנת בהרת כהות לכנת וענתו אתהן לך לכנות קדמ ובתרא מל ומגדל וראשו בשמים וראשו פגיע השמימה וראשו יהיה פרוץ וראשו לעב ועיני
---------------	----------------------	----------------------	--

או בכל מלאכת עזר והיה הננע
 דקרק או ארמדם בכנר או
 בעור או בשתי או בערב או בכל
 כלי עזר ננע צרעת הוא והראה
 את הכהן וראה הכהן את הננע
 והסניר את הננע שבעת ימים
 וראה את הננע ביום השביעי ז
 מיפשה הננע בכנר או בשתי או
 בערב או בעור לכל אשר יעשה
 העזר למלאכה צרעת ממארת
 הננע טמא הוא ושרף את
 הכנר או את השתי או את העזר
 ביצמר או בפשתים או את כל
 כלי העזר אשר יהיה בו הננע
 כי צרעת ממארת הוא באיש
 תשרף ואם יראה הכהן והנה
 לאפשה הננע בכנר או בשתי
 או בערב או בכל כלי עזר וצוה
 הכהן וכפסו את אשר בו הננע
 והסנירו שבעת ימים שנירת
 וראה הכהן אחר הכנס את
 הננע והנה לא הפך הננע את
 עינו והננע לאפשה טמא הוא
 באיש תשרפנו פחתת הוא ז
 בקרחתו או בכנתו ואם ראה
 הכהן והנה פחה הננע אחרי

6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

הוא וטהרו הכהן
 ואיש או אשה כי יהיה בעור
 בשרם בהרת בהרת לכנת
 וראה הכהן והנה בעור בשרם
 בהרת פחות לכנת בהק הוא
 פרח בעור טהור הוא ואיש כי
 ימרט ראשו קרח הוא טהור הוא
 ואם מפאת פשו ימרט ראשו נבח
 הוא טהור הוא וכי יהיה בקלחת
 או בנבחת ננע לבן ארמדם ז
 צרעת פלחת הוא בקרחתו או
 בנבחתו וראה את הכהן והנה
 שאת הננע לכנה ארמדות
 בקרחתו או בנבחתו כמראה
 צרעת עור בשר איש צרוע
 הוא טמא הוא טמא יטמאו
 הכהן בראשו ננעו והצרוע א
 אשר בו הננע בנריו יהיו פרמס
 וראשו יהיה פרוע ועל שפם
 יצטה וטמא טמא יקרא כל
 ימי אשר הננע בו טמא טמא
 הוא כדר ישב מחוץ למחנה
 מושבו והכנר כי
 יהיה בו ננע צרעת בכנר צמר
 או בכנר פשתים או בשתי או
 בערב לפשתים ולצמר או בעור

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

ועל שפם יצטה כאשר יצטה הרעה את בניו גם ברכות יצטה מורה תהי לו בכנר יצטה ולמזח תמיד
 כדר ישב מחוץ למחנה מושבו יג כדר יחנו ואין ציור אל נכר וישכן ישראל בטח כדר עין יעקב כי עור
 בעורה כדר קומו עליו אל גו שלו לא יאבותי בסוד משחקים ואעלז כפע יך כדר ישכתי איכה ישכה כדר העיר רבתי עם ישב כדר וידם כי נטל יליו

וְיִטְהַר מִבְּטָהוֹרָתוֹ וְיִטְהַר מִבְּטָהוֹרָתוֹ
 וְיִטְהַר מִבְּטָהוֹרָתוֹ וְיִטְהַר מִבְּטָהוֹרָתוֹ

אֹתָם וְאֵת הַצִּפּוֹר הַחַיִּה בָּדָם
 הַצִּפּוֹר הַשֶּׁחַטְטָה עַל הַמִּסֵּה חַיִּים
 וְרוֹזָה עַל אֲשֶׁר מִן הַצִּפּוֹר
 שֶׁבְעַתְּעָמִים וְצִוְּהוּ יִשְׁלַח אֶת
 הַצִּפּוֹר וְהָיָה עַל פְּנֵי הַשָּׂרָה
 וּבִסְמֵחָ הַמְּטָהר אֶת כְּנֹפֵי וּנְלַח
 אֶת כָּל שַׁעַר וְרוֹחַ חֵץ בְּמִיסוֹטָהוֹ
 וְאָזר יְבֹא אֶל הַמַּחְנֶה וְיִשָּׁב
 מַחוּץ לָאֹהֶל שֶׁבַע יָמִים וְהָיוּ
 בְּיוֹם הַשִּׁבְעִי יַגִּיד אֶת כָּל
 שַׁעַר וְאֶת רֹאשׁוֹ וְאֶת זִקְנוֹ וְאֶת
 נֶבֶט עֵינָיו וְאֶת כָּל שַׁעַר יָלַח
 וּבִכְסֵי אֶת כְּנֹפֵי וְרוֹחַ חֵץ אֶת בְּשׁוֹ
 בְּמִיסוֹטָהוֹ וּבְיוֹם הַשְּׁמִינִי יִקַּח
 שְׁנַיִם כִּבְשִׂים תְּמִימִים וּכְבִישָׁה
 אַחַת בַּת שְׁנֵי הַתְּמִימִים וְיִשְׁלַח
 יָעִיר עֵס סָלַת מִנַּחֵה בְלוּלָה
 בְּשֶׁמֶן וְלַנְּאֹחַר שְׁמֵן וְחַשְׂמִיד
 הִכְהֵן הַמְּטָהר אֶת הָאִישׁ
 הַמְּטָהר וְאֶת סֵלַת פְּנֵי יְהוָה פָּתַח
 אֶהְלֵמוֹ עֶדֶי וְלִקַּח הִכְהֵן אֶת
 הַכִּבְשִׂים הָאֵמֶר וְהִקְדִּים אֶת
 לַאֲשֵׁם וְאֶת לֶגֶם הַשֶּׁמֶן וְהַעֲרִי
 אֹתָם קְנוֹפֵי לִפְנֵי יְהוָה וְיִשְׁחַט
 אֶת הַכִּבְשִׂים בְּמַקְוֵם אֲשֶׁר יִשְׁחַט
 אֶת הַחֲטָאֵת וְאֶת הַעֶלֶה בְּמַקְוֵם

הַכִּבְשִׂים אֶתְוֹקַד עִיר אֶת מִן הַכֹּהֵן
 אֶמֶן הָעֵרָה אֶמֶן הַשְּׁתִיאוּ מִן
 הָעֵרָב וְאִם תִּרְאָה עִיר בְּבַד
 אֶבֶשֶׁת אֶבֶשֶׁת עֵרָב אֶבֶשֶׁת כָּל
 עִיר פְּרַחַת הוּא אֵבֶשֶׁת שֶׁרָפְנוּ
 אֶת אֲשֶׁר בּוֹ הַנֶּנֶע וְהַכְּנֹפֵי אֹ
 הִשְׁתִּיאוּ הָעֵרָב אֶבֶשֶׁת כָּל הָעִיר
 אִשְׁרֵי תִכְבַּס וְסָר מִתְּסָה הַנֶּנֶע
 וְכִכֵּם שְׁנַת וְטָהַר זֹאת תוֹרַת
 נְנִיעָה עִיר אֶת כְּנֹפֵי הַצִּפּוֹר אוֹ הַפִּשְׁתָּה
 אוֹ הִשְׁתִּיאוּ הָעֵרָב אֶבֶשֶׁת כָּל
 עִיר לְטָהָרוֹ אוֹ לְטַמְאוֹ

וְיִדְבַר יְהוָה אֶל מִשֵּׁה לֵאמֹר
 וְאֶת תְּהִי תוֹרַת הַמִּצְוֹת עֵינִים
 טָהֳרֵתוּ וְהוֹבֵא אֶל הַכְּהֵן וְיִצֵּא
 הַכְּהֵן אֶל מַחוּץ לְמַחְנֵה וְרֵא
 הַכְּהֵן וְהִנֵּה גִרְפָּא נְנִיעָה הַעֲרִיעַת
 מִן הָעִיר וְיִצִּיהַ הַכְּהֵן וְלִקַּח
 לְמִטָּהר שְׁתֵּי צִפּוֹרִים חַיִּים
 טָהֳרוֹת וְעֵין אֶרֶז וְשְׁנֵי תוֹלַעַת
 וְאֹזֶב וְיִצִּיהַ הַכְּהֵן וְיִשְׁחַט אֶת
 הַצִּפּוֹר הָאֵחָד אֶל כָּל חַרְיָשׁ
 עַל מִסֵּה חַיִּים אֶת הַצִּפּוֹר הַחַיִּה
 יִקַּח אֹתָהּ וְאֶת עֵין הָאֹרֶךְ וְאֶת
 שְׁנֵי הַתוֹלַעַת וְאֶת הָאֹזֶב וְטָבַל

Handwritten marginal notes in the left margin, including 'כִּבְשִׂים' and other terms.

Handwritten marginal notes in the right margin, including 'הַמְּטָהר' and other terms.

עַל הַמִּסֵּה
 וְאֵת הַחֲטָאֵת וְאֶת הָעֶלֶה
 וְיִטְהַר מִבְּטָהוֹרָתוֹ
 וְיִטְהַר מִבְּטָהוֹרָתוֹ

ואת המטעה ויעבד המטעה ויהי עמו כעבד המטעה ויקח מטעה את נרי העינים
ואת המטעה ויעבד המטעה ויהי עמו כעבד המטעה ויקח מטעה את נרי העינים

הקדש שלי כחטאת האשם
הוא לביתו קדש כדושים הוא
ולקח הכהן מדם האשם ונתן
בכף עלתנו און המטהור
הימנית ועל כף ידו הימנית ועל
כף ידו הימנית ולקח הכהן
מלח השמן ויצק על כף הכהן
השמאלית וטבלה הכהן את
אצבעו הימנית מן השמן אשר
על כף השמאלית והזהה מן
השמן באצבעו שבע פעמים
לפני יהוה ומיתר השמן אשר
על כפו יתן הכהן על תנוך און
המטהור הימנית ועל כף ידו
הימנית ועל כף ידו הימנית
על רס האשם והנותר בשמן
אשר על כף הכהן יתן על ראש
המטהור וכפר על המטהור לפני
יהוה ויעשה הכהן את החטאת
וכפר על המטהור מטמאתו
ואחר ישחט את העולה והעולה
הכזב את העולה ואת המטעה
המטעה והזכר עליו הכהן
נסתיף ויחית את האשם
ועל און יתן שנתו לקח כבש
ואמר אשר עלתנו ככפר

ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה

עליו ועשרון סלת אחד בלול
בשמן למנוחה וכל שנת
תריסאו שבבי יונה אשר
תשעירו והיה אחר חטאת
והאחר עבה והביא את סביוס
השמיני לטהרתו אל הכהן אל
פתח אהל מועד לפני יהוה
ולקח הכהן את כבש האשם
ואת לח השמן והניח אתם הכהן
תנופה לפני יהוה וישחט את
כבש האשם ולקח הכהן מדם
האשם ונתן על תנוך און
המטהור הימנית ועל כף ידו
הימנית ועל כף ידו הימנית
ומן השמן יצק הכהן על כף
הכהן השמאלית והזהה הכהן
באצבעו הימנית מן השמן אשר
על כפו השמאלית שבע פעמים
לפני יהוה ונתן הכהן מן השמן
אשר על כפו על תנוך און
המטהור הימנית ועל כף ידו
הימנית ועל כף ידו הימנית
על מקוס רס האשם והנותר
מן השמן אשר על כף הכהן
יתן על ראש המטהור וכפר
עליו לפני יהוה ויעשה את האחד

ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט

והדל לא ימיעט ואסדר הוא ואין יום משנת הנה אלפי הדל במנוחה מדוע אתה ככה דל בן המר
שפת יתתי לדל תקרה דלו מאניש מע אל תנול דל תע דפסו אסורל ואם עשור ידל מבין יחכרו ומל
בלל בשמן כרת ויאסורל הוא ואין ידו יחקרו על בן הבקר והקריב המקריב קיבנו לוי
ואכיו
לכו

ואת האהרן
בליהו

ד וסימניהן
ז וסימניהן

את אשר תשיג ידו וישנה הכהן את האהרן הטאת והדום יסמכו את ידו והם יושם את האהרן בבית אל
כנגע נראה לי בבית כרחוק יג נראה לי יג ואחר כך ב וסימו יבא הכהן לראות תבוא אליה ובעלתה

מן התרים או מן קבצו הונה מאשר
תשיגו ואת אשר תשיגו ואת
האהרן הטאת ואת האהרן עלה
על המנחה וכפר הכהן על
הפטהר לפני יהוה זאת תורת
אשר בו נבע צרעת אשר לא
תשיגו בטהרתו
ורב ריוה אל משה ואל אהרן
לאמר כי תבאו אל ארץ כנען
אשר אני נתן לכם לאחזה ונתת
נבע צרעת בבית ארץ אחוזתכם
ובא אשר לזהבית והגיד לכן
לאמר כנגע נראה לי בבית
ויעזרה הכהן ופנו את הבית בטח
יבא הכהן לראות את הנגע ולא
יטמא פל אשר בבית ואחר כן
יבא הכהן לראות את הבית ז
ודאה את הנגע והנה הנגע בקורת
הבית שקיעבורת ירקרקת או
אדמדמת ומראיהן שפל ימן
הקור ויציא הכהן מן הבית אל
פתח הבית והסגיר את הבית
שבעת ימים ושבה הכהן בזום
השביעי וראה והנה פשה הנגע
בקורת הבית ויעזרה הכהן וחלץ
את האכנס אשר בהן הנגע ז

ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
לכא
לכב
לכג
לכד
לכה
לכו
לק
לקא
לקב
לקג
לקד
לקה
לקו
לקז
לקח
לקט

והשליכו אתהן אל מחוץ לעז
אל מקום טמא ואת הבית
יקצע מבית סככו ושפנו את
העפר אשר הקניא אל מחוץ
לעזר אל מקום טמא ולקחו
אכנס אחרות והביאו אל החת
באכנס ועפר אחר יקחו וטחו
את הבית ואם ישוב הנגע ופרח
בבית אחר חלץ את האכנס
ואחר יהקיע את הבית ואדי
הטוח וביא הכהן וראה והסה
פשה הנגע בבית צרעת מטאות
הוא בבית טמא הוא ונתץ את
הבית את אכנסו ואת עיצות
כל עפר הבית והוציא אל מחוץ
לעזר אל מקום טמא והביא
אל הבית כל ימי הסגיר ארץ
יטמא עד הערב והשכב בבית
יכנס את בניו והאכל בבית
יכנס את בניו ואסבא יבא
הכהן וראה והנה לא פשה
הנגע בבית אחריה טח את
הבית וטהר הכהן את הבית
בזרפא הנגע ולקח לחטאת
את הבית שתי צפרים ועין אדו
ושנתול עת ואזכ ושחטאת

ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
לכא
לכב
לכג
לכד
לכה
לכו
לק
לקא
לקב
לקג
לקד
לקה
לקו
לקז
לקח
לקט

ומראיהן רעב אשר בתולה ומראיהן שפל כן הקור וזה מראיהן רמות ארס להנה מראיהן כלמירים ככרקים
יקצע בבית והכרתו את ישראל דמלכם ונטשתים דרב הימים גם את יהודה ואת הבית הגדול חפה עין
ינודעם הטאת אשר הטאו ולקחו אכנס אחרות והביאו בכר בתי והביאו את כל אכנסם בכל הגוים

ומראיהן ד בליהו
ואת הבית ה וסימניהן
והביאו ז וסימניהן

אל פניו וסימנהו ישיש פנים כשנה קדמו ואת תורת הכנה ויקחו את אשר עוה בשה ושלח את הצמר החיה ואל יבא
 בכלית אל הקדש ויקלו בשה ואחרן את הקדול יובא בשה ואחרן אל פני לא חסה עלך עין לעשות לך ארת פאלה ואיאה בשעב הנא ליה

וכל המלי אשר ישב עליו
 טמא ואיש אשר יגע במטבתו
 וכנס בגריו ורחץ במים וטמא
 עד הערב והישיב על הכלי אשר
 ישב עליו והובי כנס בגריו ורחץ
 במים וטמא עד הערב והנגע
 בגשר הזב וכנס בגריו ורחץ
 במים וטמא עד הערב וכי ירק
 הזב בטהור וכנס בגריו ורחץ
 במים וטמא עד הערב וכל
 המרכ אשר ירכב עליו הזב
 יטמא וכל הנגע בכל אשר ז
 יהיה תחתיו וטמא עד הערב
 והנושא אותם וכנס בגריו ורחץ
 במים וטמא עד הערב וכל
 אשר יגע בו הזב וידיו לא שטרו
 במים וכנס בגריו ורחץ במים
 וטמא עד הערב וכלי הרש אשר
 יגע בו הזב ישבר וכלכלי עין
 ישטרו במים וכי יטהר הזב מזונו
 וספר לו שבעת ימים לטהרתו
 וכנס בגריו ורחץ בשרו במים
 חיים וטהר וביום השמיני יקח
 לו שתיתרים או שענבי יונה
 ובאלפע יהוה אלפתח אהל
 מועד ותתנס אל הכהן ועשה

ב
 חב
 דמכ
 בכה
 חצי
 הספר
 ב
 חב
 דמכ
 בכה
 חצי
 הספר
 ב
 חב
 דמכ
 בכה
 חצי
 הספר
 ב
 חב
 דמכ
 בכה
 חצי
 הספר

הצפר האחת אלכלי חרש על
 מים חיים ולקח את עין הארז
 ואת האזוב ואת ישני התולעת
 ואת הצפר החיה וטבל אתם
 ברם הצפר השחטה ובמים
 החיים והזה אל הבית שבע
 פעמים וחסא את הבית ברם
 הצפור ובמים החיים ובצפר
 החיה ובקעין הארז ובאזוב ובשני
 התולעת ושלח את הצפר
 החיה אל מחוץ לעיר אל פני
 השרה וכפר על הבית וטהר
 זאת התורה לכל נגע הצרעת
 ולנתק ולצרעת הבגד ולבית
 ולשא תולספחת תולסחרות
 להודת ביום הטמא וביום ז
 הטהר ואת תורת הצרעת
 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
 לאמר דברו אל בני ישראל
 ואמרתם אל הם איש איש כי
 יהיה זכב כשרו וזכו טמא הוא
 וזאת תהיה טמאתו בזוכ רר
 בשרו את זוכי או החתים בשרו
 מזכו טמאתו הוא כל המושב
 אשר ישכב עליו הזב וטמא

וי
 חב
 דמכ
 בכה
 חצי
 הספר
 ב
 חב
 דמכ
 בכה
 חצי
 הספר
 ב
 חב
 דמכ
 בכה
 חצי
 הספר

דברו אל בני ישראל ואמרתם אל הם ואמרתם אל הם עבד יכם אנונו י ו והנושא ל כל
 וכי ירק הזב בטהור ואחר כל ידוק ירוש ו ו וספר ו וספרה ו
 וידיו לא שטרו במים וידיו תפניה וידיו תשכנה אוננו י ו וכי יטהר

ואמרתם אל הם י ו וסימנהו
 י ו וסימנהו וסימנהו
 וסימנהו וסימנהו

וכלה הרעב את הארץ וכלה מכפר את הקדש וכלה אהרן ובעו לבסת את הקדש וכלה סעפידו
וכלה ורעב לכם וכלה אתכם וכלה את מרות הכתר וזהו הנהגה וסימנהו והנהגה עליו את כל עונות התורה אשר חטאתו וסימנהו והנהגה עליו את כל עונות התורה אשר חטאתו

וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם וכל אדם לא יהיה באהל מועד נכא לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל ויצא אל המזבח אשר לפני יהוה וכפר עליו ולקח מרס הפר ומרס השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב והזה עליו מן הדם נאזבעו שביע פנים וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל וכל המכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב את השעיר החי וסמך אהרן את שתי ידיו על ראש השעיר החי והתודה עליו את כל עונות בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר ושלח ביד איש עתי המדברה ונשא השעיר עליו את כל עונות אל ארץ עזרה ושלח את השעיר במדבר ובא אהרן אל אהל מועד ופשט את בני הכר

אשר לבש נכא אל הקדש והנחם שם ורחץ את בשרו במים במקום קדוש ולבש את בגדיו ויצא ויעשה את עלת תואת עלת העם וכפר בעדו ובעד העם ואת חלב החטאת קטיד המזבח והמישלח את השעיר לעזאזל יבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחר יכן יבוא אל המחנה ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר הוכה את דמם לכפר בקדש ויציא אל מחוץ למחנה ושחטו באש את ערתם ואת בשרם ואת פריטם והשרף אתם יבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחר יכן יבוא אל המחנה והזה לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש תענו את נפשותיכם וכל מלאכה לא תעשו והאזרח והגר הנר בתוכם בני בוס הזהו יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו שבת שבו עון היא לכם ויעצתם את נפשותיכם חקת עולם וכפר הכהן אשר

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט

ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט

המדברה יך לקראת משה המדברה והשעיר אשר עליו הגורל וסמך אהרן את שתי ידיו לא עק סיח את ישראל עבר כנבלו ויסעו כפני החודית ויעברו בתוך היס ואתם פנו לכם וסעו המדברה ונמן ונסע המדברה דרך יס סוף לפני איש ישראל יפטו וישו המדברה והראש אחר יפנה ונמשך המדברה אתך שאול לעני העם עמי ואת הלב והמשלה

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט

ויהי מקדש הקדש וייעל את ארון יי ואת אהל מועד וייעל את הארון ודברי הימים תשא את עבדתי וישימן וסימניהן ויהי מקדש הקדש וייעל את ארון יי ואת אהל מועד וייעל את הארון ודברי הימים תשא את עבדתי וישימן וסימניהן

הכהן אתה דם על מזבח יהוה
פתח אהל מועד והקטיר החלב
לריח ניחח ליהוה ולא יזכרו
עוד את זבחיכם לשעורם אשר
הם זנים אחריהם חקת עולם
תהיה ואת להם לדרתם ואלהם
תאמר איש איש מבית ישראל
ומן הגר אשר יגור בתוכם אשר
יעלה עלה אוזבה ואל פתח
אהל מועד לא יבאנו לעשות
אתו ליהוה ונכרת האיש ההוא
מעמיו ואיש איש מבית ישראל
ומן הגר הנרבותכם אשר יאכל
כל דם ונתתו פניו כנפש האבלת
אתה דם והכרת אתה מקרב
עמה כי נפש הבשר פרס הוא
ואני נתתי לכם על המזבח לנפר
על נפשתיכם כיהרס הוא נפש
יכפר על כן אמרת לבני ישראל
כל נפש מבשר לא תאכל דם והגר
הגר בתוכם לא יאכל דם ואיש
איש מבני ישראל ומן הגר הגר
בתוכם אשר יגור צד חיה או
עוף אשר יאכל וישפך את דמו
וכסחו בעפר כי נפש כל בשר
דמו כנפשו הוא ואמר לבני

ו
ח
ד
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לס
לע
לפ
לצ
לכ
למ
לנ
לס
לע
לפ
לצ

עמשה אתו ואשר ימלא את ידו
לכהן תחת אכיו ולבש את בגדי
הגר בגד הקדש וכפר את
מקדש הקדש ואת אהל מועד
ואת המזבח וכפר ועל הכהנים
ועל כל עם הקהל יכפר ויהיתה
ואת לכם לחקת עולם לכפר
על בני ישראל מכל חטאתם
אחת בשנה ויעשכאשר צוה
יהוה את משה וידבר יהוה אל
משה לאמר דבר אל אהרן ואל
בניו ואל כל בני ישראל ואמרת
אלהם וזה חרבו אשר צוה
יהוה לאמר איש איש מבית
ישראל אשר ישחט שור או
בשב או יעבמהנה או אשר
ישחט מחוץ למחנה ואל פתח
אהל מועד לא הביאו להקרוב
קרוב ליהוה לפע משכן יהוה
דס יחשב לאיש ההוא דם שפך
ונכרת האיש ההוא מקרב עמו
למען אשר יזכרו בני ישראל
את זבחיכם אשר הם זבחי עול
פני השדה וחביאם ליהוה אל
פתח אהל מועד אל הכהן וזכרו
זכר ושלמים ליהוה אתם וזרק

ו
ח
ד
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לס
לע
לפ
לצ

על בני ישראל ויהיה לזכרון בידם כהונת עולם ויהי מקדש הקדש וייעל את ארון יי ואת אהל מועד וייעל את הארון ודברי הימים תשא את עבדתי וישימן וסימניהן ויהי מקדש הקדש וייעל את ארון יי ואת אהל מועד וייעל את הארון ודברי הימים תשא את עבדתי וישימן וסימניהן

וכי יגור אתך גר ועשה פסח ליש המול לך זכר וכי יגור אתך גר בארעכם לא תונו אתו
לא תעשו עול במשפט במדה אך רחוק יהיה בינכם ובינו כאלפים אמה במדה במדה הראשונה
וכי יגור אתך גר וסימנהו ג' וסימנהו ג' רצ"ג

מאלהיך אני יהוה

וכי יגור אתך גר בארעכם
לא תונו אתו באזרח מכם יהיה
לכם הגר הגר אתכם ואהבתו
כמוך כי גרים הויתם בארץ מצרים
אני יהוה אלהיכם לא תעשו
עול במשפט במדה במישקל
ובמשורה במאזני צדק אבני צדק
אפתי צדק והין צדק יהיה לכם
אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי
אתכם מארץ מצרים וישמרתם
את כל חקתי ואת כל משפטי
ועשיתם אתם אני יהוה

וידבר יהוה אל משה לאמר
ואלבני ישראל תאמר איש
איש מבני ישראל ומן הגר הגר
בישראל אשר יתן מזרעו למלך
מות יומת עם הארץ ירנמרו
באבן ואני אתן אתפני באיש
הוא והכרתו אתו מקרב עמו
כי מזרעו נתן למלך למענטמא
את מקדשי ולחלל את שם
קדשי ואם העלם יעלימו עם
הארץ את עניניהם מן האיש
הוא מתו מזרעו למלך לבלתי

המית אתו וישמתי אני אתפני
באיש שהוא ובמי שפחתו והכרת
אתו ואת כל הזנים אחריו לזנות
אחרי המלך מקרב עמם והנפש
אשר תפנה אל האבת ואר
הירצנים לזנות אחריהם ונתתי
אתפני כנפשה הוא והכרת אתו
מקרב עמו והתקדש שם והייתם
קדשים כי אני יהוה אלהיכם
וישמרתם את חקתי ועשיתם
אתם אני יהוה מקדשכם כי
איש איש אשר יקלל את אביו
ואת אמו מות יומת אביו ואמו
קלל דמיו בו ואיש אשר ינאף
את אשת איש אשר ינאף את
אשת רעהו מות יומת הנאף
והנאפת ואיש אשר ישכב
את אשת אביו ערות אביו נלה
מות יומתו שניהם דמיהם בס
ואיש אשר ישכב את בלתי
מות יומתו שניהם תכל עישו
דמיהם בס ואיש אשר ישכב
את זכר מן שבכי אשה תועבה
עשו שניהם מות יומתו דמיהם
בס ואיש אשר יקח את אשה
ואת אמה זמה הוא באיש ישרפו

במשפט ויבנה לעבדות במשפטו כולא יקמו שיעם במשפט דרך ענוים במשפט שאת פניו שמה בחור וכל איוב דכו כמא ואתי תקיבא במשפט
לא תעשו עול במשפט לא תשא פניו לא תעשו עול במשפט במדה לא תכירו פנים
לא תעשו עול במשפט לא תשא פניו לא תעשו עול במשפט במדה לא תכירו פנים
לא תעשו עול במשפט לא תשא פניו לא תעשו עול במשפט במדה לא תכירו פנים

ולא תהיה לכותב ולמכשול לא תקום ולא תהיה זכיה בתוככם ולא תהיה לכם תקומה לפני איביכם ולא תהיה עזרתו כצאת איש איש רעהו
ולא תהיה לכסיה למוקה ולמכשול לא תקום ולא תהיה זכיה בתוככם ולא תהיה לכם תקומה לפני איביכם ולא תהיה עזרתו כצאת איש איש רעהו
חכם זאקן

אתו ואת הון ולא תהיה זמה בתוככם
ואיש אשר יתן יר שבתו בבתה
מות וצמת ואת הבהמה תהרגו
ואשה אשר תקרב אל כל בחמה
לרבעה אתה והרגת את האשה
ואת הבהמה מות וצמתו דמיהם
בם ואיש אשר יקח את אחת
בת אביו או בת אמו וראה את
ערותה והיא תראה את ערותו
חסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם
עדות אחת נלה עונו ישא איש
אשר ישכב את אשה דוה ונלה
את ערותה את מקרה הענה
והוא נלה את מקור דמיה ז
ונכרתו שניהם מקרב עמם
וערות אחות אמך ואחות אבך
לא תגלה כי את שארו הענה
עונם ישאו ואיש אשר ישכב
את דדתו ערות דרו נלה חטאם
ישאו ערירים נתי: ואיש אשר
יקח את אשת אחיו נדה הוא
ערות אחיו נלה ערירים יהיו:
וישמרתם את כל חקתי ואת
כל משפטי ועשיתם אתם ולא
תקיא אתכם הארץ אשר אני
מביא אתכם שמה לשבת בה:

ג
ב
א
ו
ה
ד
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה

ולא תלכו בחקת הנוי אשר אני
משלח מפניכם כי את כל אלה
עשיו ואקייבם ואמר לכם אתם
תירשו את ארצותם ואני אתננה
לכם לישת אתה ארץ וזבת
חלב ודבש אני יהוה אל הייכם
אשר הכר לתי אתכם מן העמים
והכר לחם בין הבהמה הטהרה
לטמאה ובין העוף הטמא
לטהור ולא תשקצו את
נפשותיכם בבהמה ובעוף ובכל
אשר תרמיש הארמה אשר
הכר לתי לכם לטמא והיייתם
ליקדשים כי קדושי אני יהוה
ואכרל אתכם מן העמים להיות
לי ואיש או אשה כיהיה בהם
אובאו ידענמות יומתי ובאבן
ידנמו אתם דמיהם בם:

ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה

ת

פתח ויאמר יהוה אל משה אמר
אל הכהנים בני אהרן ואמרת
אלהם לפני לא טמא בעמיו
כי אסל שארו הקרב ארון
לאמו ול אביו ולבנו ולסתו
ול אחיו ולא אחתו הבתולת
הקרובה אליו אשר לא היתה

הפט
הכרת
העבים
בחק
ה
ה
ה
ה

העבה ג וסיכנהון
דוה ג וסיכנהון
יובתו ג קט וסיכנהון
את מקרה העבה והוא ג' ית' כי את שארו הערה עונם ישאו תחת אשר הערה לכותב נמשו ואת פשעים נמנה
ואיש אשר ישכב את אשה דוה צא תאמר לו נתנני שוממה כל היום דוה' בתי וא' בנב וא' בנתי
ואיש אשר ישכב את זכר אשה אשר תקרב אל כל בחמה לרבעה אתה ואיש או אשה כיהיה בהם אוב

קצרה הביא

וסימנהו ודגש בלוי וסימנהו

וקצרתם את קצרה והבאתם את יצבור ראשית קצורכם בכוש קצרה תשכרנה נשים במות מאירת אותה ויביאו לו את הכנחה אשר בידם ממושבתיכם תביאו לחם תנופה ויביאו לו כד אהינו הטובה עליו איש שגור

עברה לא תעשו והקרבתם אישה ליהוה שבעתמים ביום השביעי מקרא קדש כלמלאמת עברה לא תעשו

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת להם כי תבאו אלה הארץ אשר אננתן לכם וקצרתם את קצויה והבאתם את יצבור ראשית קצורכם אלה הכהן והנעף את היצמר לפני יהוה לרצונכם ממחרת השבת יעפנו הכהן ויעשיתם ביום הנעפכם את היצמר בכשתמים בן שנרתו לעלה ליהוה ומנחתו שני עשרנים סלת כלולה בשמן אישה ליהוה ריחניחח ועסכווי רביעת ההין ולחם סוקליו ונומל לא תאכלו עד ערעצם היום הזה עד הביאכם את קרבן אלהיכם חקת עולם לדדתכם בכל משבתתכם וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את יצמר התנופה שבע שבתות תמימת תהינה עד ממחרת השבת השביעת

דסני
ללמד
מל
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סה
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט

תספרו חמישים יום והקרבתם מנחה רכה ליהוה ממשבתתנו תביאו לחם תנופה שתים שני עשרנים סלת תהינה חמין תאפנה בכורים ליהוה והקרבתם על הלחם שבעת ככשים תמימים בע שנה ופרבן בקרא אחר ואילם שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם ונסכיהם אישה ריחניחח ליהוה ויעשיתם שיער עזים אחר לחטאת ושני ככשים בע שנה לזבח שלמים והנעף הכהן אתם על לחם הככרים תנופה לפני יהוה על שני ככשים קדש יהיו ליהוה לכהן וקראתם בניצנס היום הזה מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עברה לא תעשו חקת עולם בכל מושבתתכם לדדתכם ובקצורכם את קצור ארצכם לא תכלה פאת שדה בקצורן ולקט קצורן לא תלקט לעני עולר תעזב אתם אע יהוה אלהיכם וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל לאמר בחרש השביעי באחר לחדש

וכת
משה
דגש
בלוי
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סה
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט

עיס מאתם וזה הדבר והקרבתם על הלחם חמין בקר ויביאו פרים שבעת כל הנא מלא ידו בכרים ואילים וקראתם בעצם היום הזה וקראתם דרור באין לכל יושביה וקראתם בשם אלהיכם ואע אקרא בשם יי בכל מושבתתכם הקרובה מבלעתי עלילכם תועבותיכם כי למבראשנה ונבזבתך שהם הרהיבונע

ואילים
וקראתם
ח בלוי
ז
ג
בטע
וסימנהו
וסימנהו
וסימנהו

ידעו דרובכם ויאמר ידעכם לאשתו ויערי פסל כס מכורם שמי כי כלם ידעו אתו ואמנת
אדם במתנתם באומי המקדש למען ידעו דוד אחרון ואמרו צדוק לא ידעו ולא יראו ואתה תשבע כל תפלה כל תפלה כל תפלה דבריהם יזכור

113

בשנה חקת עולם לדרתכם
בחדש השביעי תחננו אתו ז'
בסבת תשבו שבעת ימים
כל האורח ביישראל ישבו ב
בסבת למען ידעו דרתכם כי
בסבות הו' שבת את בני ישראל
בהוציא אותם מארץ מצרים
אני יהוה אלהיכם וירבר משה
את מערי יהוה אל בני ישראל

וירבר יהוה אל משה לאמר
צו את בני ישראל ויקחו אל
שמן זית זך כבת למאור
להעלות נרות תמיד מרחוק
לפרכת העדות באהל מועד
יערד אתו אהרן מערב עור
בקר לפני יהוה תמיד חקת
עולם לדרתכם על המנורה
הטהרה יערכ את הנרות לפני
יהוה תמיד
ולקחת סלת זואפית אתה
שתים עשרה חלות שני עיני
עשרנים יהיה החלה האחת
וישמת אותם שתים מערכות
שש המערכות על השלחן
הטהור לפני יהוה ונתת על

נד

המערכת לבנה הזכה והיתרה
ללחם לאופרה אשה ליהוה
ביום השבת ביום השבת יעורנו
לפני יהוה תמיד מאת בני י
ישראל ברית עולם והיתה
לאהרן ולבניו ואכלה ובמקום
קדש כי קדש קדש ישים האלו
מאשי יהוה חק עולם

ויצא בני אשר
ישראלית והוא בן איש מצרי
בתוך בני ישראל ויניצו במחנה
בן הישבה אל תואישה ישראל
ויקננו מאשה יהוה ישראלית
אתה שמוחל לו וינאו ארנו
אל משה וישפאנו שלמית
בת דברי למטה הן ויניחהו
במשמר לפני שלחם על פי
יהוה

וירבר יהוה אל משה לאמר
הוצא אתה מקלל אל מחוץ
למחנה וסמכו כל השמעים
את יד יתם על נא שוער נמי
אתו כל העדה ואל בני ישראל
תרבר לאמר איש איש שמי קל
אלהיו ונשא חטאו ונקב שם
יהוה סות וקמת רגום ורנמו בו

י
ד
ל
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

וירעבו כל ארץ נעירים והיתה ללחם לאופרה לא ריב ללחם ולא צמא למים נודדו ואלהם איה וירעבו
ואכלו במקום קדש כי קדש וירעבו לריב וירעבו ואמרו איבדכם ואכלו ויבלוהו ואת נהיה השבועי
ויקב כן האשה הישראלית וקבלה הפלשתית ויקבלו שמיני ויקבלו את זמון וא העדה לוי ויקבלו

לחם
ד דגש
ז זחם
ח

וסימנהו
וסימנהו
וסימנהו

ושרה נבדש עיניהם ושרי תרופות כשם נגעל כשכור ב וסי כשכור ב וסי כשכור כתישבי עיר ורעיה
וסיכנתון וסיכנתון וסיכנתון וסיכנתון וסיכנתון וסיכנתון וסיכנתון וסיכנתון וסיכנתון וסיכנתון
וסיכנתון וסיכנתון וסיכנתון וסיכנתון וסיכנתון וסיכנתון וסיכנתון וסיכנתון וסיכנתון וסיכנתון

ואמה ונס מכנז התו שביס הגרין
עמכם מהם תקנו וממי שפחתם
אשר עמכם אשר הולך
בארצכם והיו לכם לאחוז
והתנהלתם אתם לבניכם
אחריכם לרשת אחזה לעלם
בהם תעבדו ובאחיכם בני
ישראל איש באחיו לאמורה
בוכפרך
תשיגידנו ותושב עמך ומך
אחיד עמו ונמכר לך תושב
עמך או לעקר משפחת נר
אחרי נמכר ואלה היתה לו
אחר מאחיו ואלנו אוהדו או
בדרו ואלנו או מי שאר משח
ממשפחתו ואלנו אוהדו
יהוונאל והשבעים קננו
משנת המכרו לו עד שנת הימ
והיה כסף ממכרו במספר נ
שנים כימי שכיר יהיה עמו אם
עוד רבות בשנים לפיהן ישיב
נאלתו מכסף מקנתו ואם
מעט נשאר בשנים עד שנת
היכל וחסבלו כפי שמו ישיב
את נאלתו כשכר שנה בשנה
יהיה עמו לא ידרנו בכפרך

4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

הוא אחות בתוך בני ישראל
וישרה מנר שעריהם לאימכר
כי אחות עולם הוא להם
וכי עמך אחיד
ובטה ידו עמך והחזקת בנר
ותושבו חיי עמך אל תקרה
מאתו נשך ותרבית ויראת
מאלהך וחי אחיד עמך את
בספך לא תתן לו במשך ובמונת
לא תתן אכלך אני יהודה
אלהיכם אשר הויצאת אתם
מארץ מצרים לתת לכם את
ארץ כנען להיות לכם לאלהים
וכי עמך אחיד
עמך ונמכר לך לא תעבד בו
עבדית עבדו כשכיר כשכר
יהיה עמך עד שנת היכל יענ
עמך וייצא עמך הוא ובניו
עמו ושכאל משפחתו ואל
אחות אבתו ישוב כי עבד
חס אשר הויצאת אתם מארץ
מצרים לא ימכרו ממכרת עבד
לא תרדה בכפרך ויראת
מאלהך ועבדך ואמתך
אשר יהוילך מאת הנוס אשר
סבתתכם מהם תקט עבד

והתנהלתם אתם לבניכם
אחריכם לרשת אחזה לעלם
בהם תעבדו ובאחיכם בני
ישראל איש באחיו לאמורה
בוכפרך
תשיגידנו ותושב עמך ומך
אחיד עמו ונמכר לך תושב
עמך או לעקר משפחת נר
אחרי נמכר ואלה היתה לו
אחר מאחיו ואלנו אוהדו או
בדרו ואלנו או מי שאר משח
ממשפחתו ואלנו אוהדו
יהוונאל והשבעים קננו
משנת המכרו לו עד שנת הימ
והיה כסף ממכרו במספר נ
שנים כימי שכיר יהיה עמו אם
עוד רבות בשנים לפיהן ישיב
נאלתו מכסף מקנתו ואם
מעט נשאר בשנים עד שנת
היכל וחסבלו כפי שמו ישיב
את נאלתו כשכר שנה בשנה
יהיה עמו לא ידרנו בכפרך

וסיכנתון וסיכנתון וסיכנתון וסיכנתון וסיכנתון וסיכנתון וסיכנתון וסיכנתון וסיכנתון וסיכנתון
וסיכנתון וסיכנתון וסיכנתון וסיכנתון וסיכנתון וסיכנתון וסיכנתון וסיכנתון וסיכנתון וסיכנתון
וסיכנתון וסיכנתון וסיכנתון וסיכנתון וסיכנתון וסיכנתון וסיכנתון וסיכנתון וסיכנתון וסיכנתון

